

שיר היחוד ליום שני בשבוע

חוּ וַאֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמֹתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמִלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ: קהל
 דְּרָכֶי שִׁבְחֶךָ קִצְתָם אֲסַפְּרָה. מַעֲשֵׂיךָ מָה נִזְרָא אִמְרָה: קהל
 חוּ אֵין אֵלֶיךָ עֲרוּךְ בַּסֵּפֶר. אֲנִידָה עֲצָמוּ מַסְפֵּר: קהל
 חֲקֹר אֱלֹהִים לֹא יִמְצָא. וְתִכְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְצָה: קהל
 חוּ וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֲקֹר. וּמַסְפֵּר שְׁגִי לֹא יִחְקֹר: קהל
 וְגַם אֵין מַסְפֵּר לְגִדְוִדֶיךָ. בְּצַבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדְךָ: קהל
 חוּ אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲיִדְךָ. וְחֵי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדְךָ: קהל
 נִבְזוֹן וְחֲכָם הֵן לֹא יִדַּע. וְאֵיךְ אֲעֲרוּךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע: קהל
 חוּ וְאִם יֹאמֶר אִישׁ עַד תִּכְלִיתוֹ. אֲעֲרוּךְ אֵלָיו וּבְמִתְכַנְּנָתוֹ: קהל
 אָבֹא וְאִמְצָא תִכְלִית שְׁבָחוֹ. לֹא נִאֲמָנָה אֵת אֵל רוּחוֹ: קהל
 חוּ יִבְלַע כִּי לֹא יִדַּע עֲרֻפוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרָבוֹ: קהל
 וְעֲמָדֵי לֹא בֶן אֲנֹכִי. וְפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחֲכִי: קהל
 חוּ אֲסַפְּרָה לְאַחֵי קִצְוֹת דְּרָכֵי אֵל. וְלִישְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל: קהל
 כִּפְתוּב אִמְרוּ לְאֱלֹהִים. מָה נִזְרָא מַעֲשֵׂיךָ אֱלֹהִים: קהל
 חוּ וְאִמְרָתָ עִם זֶו יִצְרָתִי לִי. יִסְפְּרוּ שְׁמִי וְתִהְלֵתִי: קהל
 בְּמִצְרַיִם שְׁמָתִי עֲלִילוֹתִי. לְמַעַן תִּסְפֹּר אֵת אוֹתוֹתִי: קהל
 חוּ וַאֲנִי עֲבָדְךָ עַד בֶּן אֲסַפְּרָה. בְּאֲשֶׁר אֲדַרְוֶשׁ מֵעַל סֵפֶר: קהל
 תִּהְלֵל נַפְשִׁי בְּחַ מַעֲשֵׂיךָ. וְכָל קִרְבֵי אֵת שֵׁם קֹדְשֶׁךָ: קהל
 חוּ וַאֲבִרְכְּךָ בְּכָל עֲגִינֵי. וּבְכָל לִבֵי אוֹדָה אֵת אֲדָנִי: קהל
 גַּם בְּגִרוֹנֵי רוּמְמוֹתֶיךָ. וְאֵת פִּי אֲמַלֵּא תִהְלֵתְךָ: קהל
 חוּ כִּי פִי יַגִּיד תִּהְלֵתְךָ. כָּל הַיּוֹם אֵת תִּפְאָרְתְךָ: קהל
 וְאִמְרָה נָא עֲזוּזֵי נִזְרָאוֹתֶיךָ. וְאֲשִׁיחָה דְּבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ: קהל
 חוּ וְאֲזַכִּיר טוֹבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסִדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ: קהל
 יִדְעֵתִי כִּי גִדּוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גִּדְלָתָ: קהל
 חוּ כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אֱלָמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם: קהל
 הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּלָה אֵין מְשִׁיבִים. וְלִמָּה לָהֶם הַמָּה מְטִיבִים: קהל
 חוּ וּבַעַת צָרָה אֵזו יִתְפַּלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ: קהל
 דוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יִי אֵל עִם קָרוֹבוֹ: קהל
 חוּ הַיּוֹצֵר כָּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ: קהל
 עִם מְרַעִיתוֹ וְצֹאֵן יָדוֹ. נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: קהל
 חוּ בַּצַּר לָנוּ מְאֹד נִמְצָאתָ. כִּי דוֹרְשֵׁיךָ לֹא עֲזַבְתָּ: קהל
 וְתָמִיד בְּפִינוּ תִהְלֵתְךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאָרְתְךָ: קהל

שיר היחוד ליום שני

חון עד אַתָּה בָּךְ וּבְכַבֹּדְךָ. וּמִשְׁרֵתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:
קהל **אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:**
חון וְאַכֹּזְתִּינִי בְּחַרוֹ אוֹתְךָ. לְבָדְךָ לְעִבּוֹד וְאִין לְזֶר אֶתְךָ:
קהל **גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבָדְךָ. גַּעֲבוֹד כִּינן אָב וּנְכַבְּדְךָ:**
חון וְהַנְּנוּ עַל יְחֻדְךָ. יוֹמָם וְלַיְלָה עֲדֶיךָ:
קהל **בְּפִי כָּלֵנוּ וּבְלִבֵּינוּ. שְׁאֵתָה לְבָדְךָ אֱלֹהֵינוּ:**
חון אֱלֹהֵינוּ אַתָּה. עַל יְחֻדְךָ עַדִּים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ:
קהל **אִין תְּחַלֵּה אֵל רֵאשִׁיתְךָ. וְאִין קִין וְתַכְלֵה לְאַחֲרִיתְךָ:**
חון רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאִין לֵב לְהִשִּׁית:
קהל **אִין קָצָה אֵל גְּבַהּוֹתְךָ. וְאִין סוּף לְעוֹמֵק מִדּוֹתֶיךָ:**
חון אִין לֶךְ סוּבֵב וְאִין לֶךְ פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חִי לֹא רָאָה:
קהל **אִין צַד וְצִלְע וְצִלְעוּךָ. וְרַחֵב וְאוֹרְךָ לֹא יִמְצְעוּךָ:**
חון אִין פֶּאֶה לְסַבִּיבוֹתְךָ. וְאִין תּוֹךְ מִבְּדִיל בִּינּוֹתְךָ:
קהל **אִין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְרְעֶךָ. וְאִין מַדַּע אֲשֶׁר יִגִּיעֶךָ:**
חון וְלֹא יִשְׁיֵב אוֹתְךָ כָּל מַדַּע. וְאִין שֶׁבֶל אֲשֶׁר יִכִּין וְיִדַּע:
קהל **מִמֶּךָ מְאוּמָה וְאִיכָּה אַתָּה. וְאִיךָ בְּלִי מְאוּמָה כָּל בְּרֵאת:**

ליום שלישי בשבוע

חון אֲמַנָּם יִדְעֵתִי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל יְצֻרָתִי:
קהל **אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נְבִרֵאת. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָת:**
חון אַתָּה מִמִּית וְאֵת כָּל תְּכַלֵּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוּל וְאֵת תְּעַלֵּה:
קהל **וְנִצְאָמֵן לְהַחְיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:**
חון וְלֹא תָמוּת אֵל חִי וְלֹא מָתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
קהל **מִשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נּוֹלְדָת. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֲלִית:**
חון מוֹת וּמְדוּהָ אִין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשָׁנָה אִין לְעֵינֶיךָ:
קהל **הֵלֵא מִקֶּדֶם אֵל חִי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּנֵּית:**
חון וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאַלְהוּתְךָ לֹא תִתְנַנֶּה:
קהל **חֲדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצְאת. חֲדָשֶׁת כָּל וְלֹא חֲדָשֶׁת:**
חון לֹא יְחוּלוּ זְקֵנָה וּבְחָרוֹת. עֲלֶיךָ גַּם שִׁיבָה וְשִׁחְרוּת:
קהל **וְלֹא חָלוּ בְּךָ שְׂמֻחָה וְעֵצֵב. וְדַמְיוֹן | נּוֹצֵר וְכָל דְּבַר קָצֵב:**
חון כִּי לֹא יְסוּבֵב אוֹתְךָ גִּשְׁם. אַף לֹא תִדְמָה אֵל כָּל גִּשְׁם:
קהל **כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סַבְּבָתָם. אֵל רֵאשִׁיתָם וְלְאַחֲרִיתָם:**

שיר היחוד ליום שלישי

חזו כי הפרואים בגבול שממם . ולימי צבאם גבול הקפתם :
קהל וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ . וּלְשָׁנוֹתֶיךָ וּלְעֲצָמֶיךָ :
חזו על פן אינך צריך לבל . לידך ולחסדך צריכים הכל :
קהל הַבַּל צְרִיכִים לְצַדִּיקוֹתֶיךָ . וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְבְרִיּוֹתֶיךָ :
חזו פי טרם כל יציר היית . לְבָדָךְ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ :
קהל רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיַדְךָ עֲרוּכִים . אַתָּה בָּם וְהֵם בְּרוּחְךָ שְׂרוּכִים :
חזו כל אשר הוה בראשונה . וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה :
קהל כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם . וְכָל דְּבָרֵיהֶם וּמַחֲשַׁבּוֹתֵיהֶם :
חזו מראש ועד סוף תדע כלם . וְלֹא תִשְׁפַּח בִּי אַתָּה אֲצִלָּם :
קהל אַתָּה בְּרֵאתָם וּלְבָבְךָ עֲרַכָּם . לְבָדָךְ תִּדְעַ מְקוֹמָם וְדַרְכָּם :
חזו הן אין דבר ממך נעלם . כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כָּלָם :
קהל אֵין חֲשֵׁךְ וְאֵין מְנוּם וְסֹתֵר . לְנוּם שָׁמָּה וּלְהַסְתֵּר :
חזו את אשר תבקש אמה מוצא . בְּלִי נִטּוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שְׂתַרְצָה :
קהל כִּי אַתָּה הַבַּל כְּאַחַת תִּרְאֶה . לְבָדָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל וְאֵינְךָ נִלְאָה :
חזו פי על גוי ועל אדם יחד . עַל כָּל תִּדְבֵּר בְּרַגַע אֶחָד :
קהל תִּשְׁמַע בְּרַגַע כָּל הַקּוֹלוֹת . זַעַק וְלַחֲשׁ וְכָל הַתְּפִלוֹת :
חזו אף תבין אל כל מעשיהם . בְּרַגַע תַּחֲקוֹר כָּל לְבָבֵיהֶם :
קהל וְלֹא תֵאָרִיךְ עַל מַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ . וְלֹא תִתְמַהֲמַה עַל עֲצָתְךָ :
חזו אצל עצתך גזרתך . לִקְוֶן וּלְמוֹעֵד קִרְיָאתְךָ :
קהל וְכָלָם בְּאַמַּת בָּתָם וּבְיִשְׁרָם . מִבְּלִי עֲדָךְ וּמִבְּלִי חֹסֶר :
חזו ממך דבר לא יאבד . וְדָבָר מִמֶּךָ לֹא יִכָּבֵד :
קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפוּץ תּוּבֵל לַעֲשׂוֹת . וְאֵין מִי מוֹחָה בְּיַדְךָ מַעֲשׂוֹת :
חזו יכלת יי בחפצו קשורה . וּבְרִצּוֹת יי לֹא אַחֲרָה :
קהל אֵין דָּבָר סֹתֵר מִמֶּךָ נִכְחָד . עֵתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יַחַד :
חזו אשר מעולם ועד העולם . הֵם כָּלָם בָּךְ וְאַתָּה כְּכָלָם :
קהל חֲדָשׁוֹת תִּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ . אֵל עֲבָדֶיךָ וּמִלְאָכֶיךָ :
חזו ואינך צריך להשמיעך . דָּבָר סוֹד וְסֹתֵר לְהוֹדִיעַךְ :
קהל כִּי מִמֶּךָ כָּל סוֹד יִגְלָה . בְּטָרָם עַל לֵב כָּל יִצִּיר יַעֲלָה :
חזו בלב כל נבדא לא תמצא . מִפִּינוּ עֵתֶק לֹא יֵצֵא :
קהל בְּאֵין לוֹ קֶצֶה וְלֹא יִחַצֶּה . לֵב לֹא יִתּוֹר וְאֵין פֶּה פּוֹצֵה :
חזו באין לו רוחות ולא רוחות . אֵין לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת :
קהל לְמִרְחֹק מִי יִשָּׂא דַעַו . לְלֹא תַחֲלָה וְלֹא סוּף לְהַגִּיעוֹ :
חזו אגודים אחרים תוף וסוף וראש . פֶּה וְלֵב אֲבֵלוּם מְדַרוּשׁ וּמְתָרוּשׁ :

שיר היחוד ליום שלישי

קהל גבה ועמק געווצים בסוכב . חכם לב ונבוז לא ילכב :

חו סוכב את הכל ומלא את כל . ובהיות הכל אפה בכל :

קהל אין עליה ואין תחתיה . אין חוץ לה ואין בינותיה :

חו אין מראה וגב ליחודה . ואין גוף לעצם יחודה :

קהל ואין בתוך ממך נבדל . ואין מקום רק ממך נחדל :

חו ואינה נאצל מכל ונבדל . ואין מקום רק ממך ונחדל :

קהל מקרה ושנוי אין בה נמצא . ולא זמן וערער ולא כל שמצה :

חו כל זמן וכל עת אפה מכינם . אפה עורכם ואפה משגם :

קהל כל מדע לא ישיג אותה . אין שכל אשר ימצא אותה :

חו במדתה חכמתה . בגדלתה תבונתה :

קהל חכם אפה מאליה . חי מעצמה ואין כגילה :

חו זולת חכמתה אין חכמה . בלתי בינתה אין בינה ומזמה :

קהל חלקת בלב חכמים שכל . ורוחה תמלאם ודעתם תשכל :

חו מבלעדי כחה אין גבורה . ומבלעדי עזה אין עזרה :

קהל אין נכבד כי אם בפדתו . ואין גדול כי אם גדלתו :

חו כל יקר וכל טוב מידה . לאשר תחפוץ עשות חסדיה :

קהל אין חקר לגדלתה . ואין מספר לתבונתה :

חו אין עוד זולת הניזותה . חי וכל תוכל ואין בלתי :

קהל ולפני הכל כל היית . ובהיות הכל כל מלאת :

חו לא לתצוה ולא הטוה . יצויה אף לא מעטוה :

קהל בעשותה כל לא נבדלת . מתוך מלאכתה לא נחדלת :

חו בעשותה את השמים . ואת הארץ ואת המים :

קהל לא קרבוה ולא רחקה . כי כל קירות לא יחלקוה :

חו זרם ו מים לא ישטפה . ורוח בביר לא יהדפה :

קהל אף כל מנפת לא תמנפה . אש אוכלה אש לא תשרפה :

חו לתניזותה אין חסרון . וליחודה אין יתרון :

קהל כמו היית לעולם תהיה . חסר ועדה בה לא יהיה :

חו ושמה מעידה כי היית . והנה ותהיה ובכל אפה :

קהל הנה לעולם וכן נודעת . געידה וכן בה העידות :

חו שאפה הוא והנה בכל . שלף הכל וממך הכל :

קהל שמות יקרה יענו ויעידו . בתקף יקרה בה יסהידו :

שיר היחוד ליום רביעי בשבוע

חון ארומם אלהי אבי ואלי. אנה אלהי צורי וגאלי:
 קהל איתר אלהי השמים והארץ. בכל יום פעמים:
 חון אל חי אחד הוא בראנו. אביר יעקב אב לכלנו:
 קהל אדוננו אדון כל הארץ. מה אדיר שמך בכל הארץ:
 חון אין באל אש אוכלה וקנא. לעולם יי אמת אל אמונה:
 קהל אורי וישעי מעוז חיי. עליו תלוים כל מאויי:
 חון אלהים אמת הוא אלהים חיים. לא יכילו זעמו גוים ואיים:
 קהל אדיר ואמין פה ורב אונים. אלהי האלהים ואדוני האדונים:
 חון אלוה עושי אישי ובוועלי. אלוף נעורי שומרי וצלי:
 קהל בורא כל וישראל גואל. ברוד אלהים אלהי ישראל:
 חון בורא רוח הרים יוצר. ממך מזמה לא יבצר:
 קהל גאה משיב גמול על גאים. על הרמים ועל הנשאים:
 חון גבור בקימו לערוץ בעברה. מהדר גאוונו מי לא ירא:
 קהל גבה כל אשר תחתיו נושא. וגדל כח גדולות עושה:
 חון גדול הוא ושמו בגבורה. אריה שאג מי לא ירא:
 קהל הודי דגול הוא מרבכה. אל נערץ בסוד קדושים רבה:
 חון דין יתיב בעתיק יומין. וצבאו על שמאל ועל ימין:
 קהל הדרו והודו על בני עבדיו. הדר הוא לכל חסידיו:
 חון הוא אל אלהי הרוחות לכל בשר. שומע תפלה מכל:
 קהל ודאי ותיק יודע ועד. יי ימלוך לעולם ועד:
 חון ואשר הרב באונתנו. להללם מלחמתנו:
 קהל זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול או אלה שנים:
 חון זה אלהינו ולו קנינו. וזמרת זה הוא ישענו:
 קהל חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
 חון חי לעולם יי חלקי. חכם הרזים יי חזקי:
 קהל טוב ומטיב המלמד ודעה. מהור עינים ומראות ברעה:
 חון ישר יי וישר דברו. ידידי ידיות משפנות דבירו:
 קהל יועץ וגוזר ומי יפירנה. ויחתוף ויפעל ומי ישיבנה:
 חון יפה הודי יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשוכו:
 קהל כגבור יצא כאיש מלחמות. יעיר קנאה לעשות נקמות:
 חון כנשר על כנפי נשרים. נשא עבדיו וישר הדורים:
 קהל כרוב שפול וכנמר שחל. כרקב וכבעש ורוחו כנחל:

שיר היחוד ליום רביעי

חזן כדוב שכול וכןמר שוקד. דברו לעשות כמקל שקד:
קהל כביר כח לב כמו שחל. כלביא וכארי ורוחו כנחל:
חזן כארז כחור כנדלתו. כפרוש רענן ענותנותו:
קהל כתפוח כריחו עז אהבתו. על ישראל גאותו:
חזן כתפוח בעצי היער. כן דודי עם יושבי שער:
קהל כביר כח למרגיזי אל. נזקם וכטל הוא לישראל:
חזן כזית מנת חלקי וגורלי. אני לדודי נחלה ודודי לי:
קהל ככורי יי לא אמירנו. האמרנוהו והאמירנו:
חזן כאריה ישאג וככפיר ינחם. אל יהיה כגר וכאיש נדהם:
קהל כרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל. והיה למאכל:
חזן כגבור אין איל וכאורח. גם וכורח מר צורח:
קהל כאריה משחות וככפיר לעזביו. כרקב גם כעש לאויביו:
חזן כביר כח כשמיר נשית. ולא ישאיר כנקק זית:
קהל כשמיר ונשית צרים ימגן. כצפרים עפות לעירו יגן:
חזן כגשמי נדבה לנו יבא. כמלקוש וכטל להבקים בו:
קהל כנשר ירחף על גוזליו. וכצל כנפיו יחסו מיחליו:
חזן כצפרים על עירו יגן. וכצל כנפיו רננות כנגן:
קהל לבהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. אל נורא עלילות:
חזן לצבי ועופר דומה דודי. פי יקדמני אלהי חסדי:
קהל לפני עמו יישר הדורים. וינשאם על כנפי נשרים:
חזן לעולם חלקי הוא וצור לבבי. כלה שארי לה ולבבי:
קהל לבהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. ורב נוראות:
חזן מקום ומעון אתה לעולמך. ואין יודע את מקומך:
קהל מוראי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורי:
חזן מרום ומעוז הוא לי ומחסי. מגדל עז שם יי מנוסי:
קהל מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:
חזן מגדול ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
קהל מושל עולם | מלכותך. בכל דור ודור ממשתלחך:
חזן מי יתנה כפאח לי לצרה. הושע יי פי ידך לא קצרה:
קהל מקור תיים | מקנה ישראל. לא אעזוב פי מעזי אל:
חזן מגן ישעי וחרב באנה. לשמך ולזכרך נפש פאנה:
קהל מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עוז לו בו:
חזן נכר ונעים נאור ונורא. נאדר ונאזר שמו כנבירה:

שיר היחוד ליום רביעי

קהל נַאמֵן נַצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:
 חוֹן נַצַּח יִשׁוּרוֹן הָאֵל הַנְּאֻמֵּן. מֵאַלְהֵי יְהוּדָה לֹא אֵלָמֵן:
 קהל נִפְלֵא עַל כָּל הַנִּפְלְאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשֹׂאִים:
 חוֹן נִקְדָּשׁ וְנִעְרָץ אֱלֹהֵי קְדוּשֵׁי. נִכּוֹן וְנִשְׁבָּב יִי נִסִּי:
 קהל נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבֵעַל חֶמֶה. לְצַרְיוֹ לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
 חוֹן נְרִי יִי בְּהַלּוֹ נְרוֹ עָלַי רֵאשִׁי. וְנֵר לְרַגְלֵי דְבָרוֹ:
 קהל סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יִי סִלְעֵי. סוֹבֵל וְסוֹלַח וְנוֹשֵׂא פִשְׁעֵי:
 חוֹן סִחְרֵי יִי סִלְעֵי וְסִחְרֵי. סוֹלַח וְסוֹבֵל סְעֵדֵי וְסִבְרֵי:
 קהל סִלְעָנּוּ יִי וּמְצוֹדֵתְנּוּ. עֲזָרְתְּנּוּ וּמִבְּלִטְנּוּ:
 חוֹן עֲזוֹן וְגִבּוֹר עֲזִי וְעֲזָרִי. עֲלִיזוֹן עֲזוֹ לִי אֵל יְהִי עָרִי:
 קהל עִיר וְקִדְיֵשׁ אֶשֶׁת אֶסְבִּיבּוֹ סִתְרֵי. אֶכֶן אֶתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
 חוֹן עַד מְמַהֵר לְשָׁלֵם גְּמוּלוֹ לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֹסֵד לְאוֹיְבָיו:
 קהל פְּדָה אֶת אֲבִרְהֵם יְרִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו:
 חוֹן פִּחַד יִצְחָק יִתֵּן פִּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו:
 קהל פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק. כָּל לִבְבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:
 חוֹן צָרוֹר הַמּוֹר אֲשֶׁבּוֹל הַכֶּפֶר. נוֹחֵן לְעַמּוֹ צָרֵיו בְּכֶפֶר:
 קהל צַח וְאֲדוּם דוֹרֵי בְּצִבְאָיו אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ יִי צְבָאוֹת:
 חוֹן צִדִּיק יִי הַצּוֹר תְּמִים. אֲבִטַח עֲדֵי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים:
 קהל צְבָא הַשָּׁמַיִם מְשַׁתְּחִיִּים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
 חוֹן קְדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת. בַּתּוֹת שְׁלֹשׁ קְדוּשׁ מְשֻׁלְּשׁוֹת:
 קהל קִיָּם לְעֵלְמִין אֱלֹהָא חַיָּא. מְרָא דְאַרְעָא וּמְרָא דְשָׁמַיָּא:
 חוֹן קוֹנֵי מַרְחָם וּמְקַנְא לְשׁוֹנְאָיו. קָרֵן יִשְׁעֵי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:
 קהל רְחוֹק מִכָּל וְאֶת כָּל רוֹאֶה. כִּי רֵם יִי וְשִׁפְלֵי יִרְאֶה:
 חוֹן רַעֲיִ יִי לֹא אֲחַסֵּר כָּל. גֵּרֵב כַּח גֵּרֵב חֶסֶד לְכָל:
 קהל רְחוּם יִי רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לְשִׁבּוּרֵי לֵב. וְעוֹן כּוֹבֵשׁ:
 חוֹן רַעֲיִ כְּלוֹ הוּא מְחַמְדִּים. מְשַׁפְּטֵיו אֶמֶת מִתּוֹקִים וְחַמּוּדִים:
 קהל רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. שׁוֹכֵן עַד:
 חוֹן שְׁלִיט מְלִךְ שָׁמַיָּא בְּכָל דֶּר וְדֶר. לִיָּה אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמָם וּמְהַדָּר:
 קהל שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יִי אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמְשַׁפִּיל גְּבוּהִים:
 חוֹן שְׂגִיָּא כַּח לֹא מְצַאנוּהוּ. יִשְׁגִּיב בְּכַחוֹ וּמִי בְּמוֹהוּ:
 קהל שְׁלֵמָה שְׁמוֹ כִּי נְשָׁלוֹ שְׁלוֹם. כִּי יְדַבֵּר אֵל חֲסִידָיו שְׁלוֹם:
 חוֹן שֵׁם יִי אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. תוֹעֵפּוֹת רָאִם לוֹ בְּכַפִּיר וּכְאֲרִיָּה:
 קהל שְׂדֵי מְאוּרֵי מְלִכֵי וְאֵלֵי. הַלְלוּהָ שְׁמוֹ נִפְשֵׁי הַלְלֵי:

שיר היחוד ליום רביעי

חזן תתקם עם יושבי נטעים . השריגים שלשת הרועים :
קהל תתחפר תתבר עמם . ועם עקנשים תתפל | להמם :
חזן תמים ברבך תקוף מכל . הוכל | לברך לעשות את כל :
קהל תוחלתי וסברי ותקותי . תאות נפשי ותשוקתי :
חזן תהלתי ותפארתי ועזי . ממעי אמי גוחי וגוזי :
קהל תמים דעים אל דעות אחר . כל הלכות דורש יחד :

ליום חמישי בשבוע

חזן מי כמוך דעה מורה . גיב שפתים אפה בורא :
קהל מחשבותיך עמקו ורמו . וישנותיך לא יתמו :
חזן לא למדוך חכמתך . ולא הבינוך תבונתך :
קהל לא קבלת מלכותך . ולא ירשת ממשלתך :
חזן לעולם יהי לך לברך . ולא לאחרים כבוד הודך :
קהל ולא תתן לאלהים אחרים . תהלתך לפסילים וזרים :
חזן וכבוד וגם כל יקר מאתך . וכבודך לא לזרים אתך :
קהל אתה תעיד ביחודך . ותורתך ועבדיך :
חזן אלהינו על יחודך . אתה עד אמת ואנחנו עבדיך :
קהל לפניך לא אל הקדימך . ובמלאכתך אין זר עמך :
חזן לא נועצת ולא למדת . בתךשך בריאות כי נבינות :
קהל ממעמקי מחשבותך . ומלכך כל פעלותיך :
חזן קצות דרכיך הלא הפרנו . ומפעשיך הן ידענו :
קהל שאתה אל כל יצרת לברך . מאומה לא נגרעת :
חזן לעשות מלאכתך לא לחצת . וגם לעזר לא נצרכת :
קהל כי היית לפני הבל . ואז באין כל | לא נצרכת כל :
חזן כי מאחבתך עבדיך . כל בראת לברוך :
קהל לא נשמע מן אז והלאה . ולא קם ולא נהיה ולא נראה :
חזן ולא נודע אל זולתך . ואין כמוך ואין בלתיך :
קהל וגם אחריו לא יהיה אל . ראשון ואחרון אל ישראל :
חזן ברוך אתה יחיד ומיוחד . יי אחד ושמו אחד :
קהל אשר מי יעשה במלאכתך . כמעשיך וכגבורותיך :
חזן אין יציר זולת יצירתך . ואין בריאה כי אם בריאתך :
קהל כל אשר תחפז תעשה בכל . כי אתה נעלית על כל :
חזן אין כמוך ואין בלתיך . כי אין אלהים זולתך :

שיר היחוד ליום חמישי

קהל אתה האל עושה פלא. ודבר ממך לא יפלא:
 חו מי כמוך בורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:
 קהל אין אותות כמו אותותיך. אף אין מופת כמו מופתך:
 חו אין תבונה כתבונתך. אין גדלה כגדלתך:
 קהל כי מאד עמקי מחשבותיך. ונבהו דרכי אורחותיך:
 חו אין גאונה כמו גאותך. אף אין ענוה כענותך:
 קהל אין קדושה כקדושתך. אין קרבות כמו קרבותך:
 חו אין צדקה כמו צדקתך. אין תשועה כתשועתך:
 קהל אין זרוע בזרועותיך. אין כול פרעם גבורותיך:
 חו אין רחמים כרחמנותך. אין חנינות כחנינותך:
 קהל אין אלהות כאלהותך. ואין מפליא כשם תפארתך:
 חו כי שמותיך אלים ו מרוצים. בנבך לחוצים להפליא נחוצים:
 קהל ואשף וחרטום לא ילחצוך. וכל שם ולהט לא ינצחוך:
 חו לא ינצחוך כל החכמים. כל הקוסמים והחרטמים:
 קהל אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לך ערומים וכוסמים:
 חו להשיב לאחור מזמותיך. להפיר עצת ו סוד גזרתך:
 קהל מרצונך לא יעבירוך. לא ימהרוך ולא יאחרוך:
 חו עצתך תפיר עצת כל יועצים. ועוזך מחליש לב אמיצים:
 קהל אתה מצוה ופחדך משוה. ואין עליך פקיד מצוה:
 חו אפה מקנה ואינה מקנה. לך כל מקנה נפש תרוה:
 קהל וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בך אין דמיונם:
 חו לא מחשבותם ו מחשבותיך. כי אין בורא זולתך:
 קהל ואין דמיון ו נפלא אלהינו. ואין חקר נשגב אדונינו:
 חו סתור מכל סתור. ועמוס מכל עמוס ומכל כמוס:
 קהל דק מכל דק וצפון מכל צפון. ויכל מכל יכל:
 חו נשגב מכל נשגב. ונעלם מכל נעלם. ושמו לעולם:
 קהל גבה מכל גבה. ועליון מכל עליון. ומכל חביון:
 חו חבוי ועמוק מכל עמוק. לב כל דעת עליו חמוק:
 קהל שאין שכל ומדע וחכמה. יכלים להשוות לו כל מאומה:
 חו לא משיגים לו איד וכמה. לא מוצאים לו דבר הזמה:
 קהל מקרה וערער ושנוי ומפל. וחבר ומסמך אור וגם אפל:
 חו ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל טבע אשר שש ושבע:
 קהל לבן ו גבוכות כל עשותונות. ונבהלות כל החשבונות:

שיר היחוד ליום חמישי

- חזן וְכֹל שְׂרָעִפִים וְכֹל הַרְהוּרִים. נְלָאִים לְשׁוּם בּוֹ שְׁעוּרִים:
קהל מְלֻשְׁעָרָהוּ וּמְלֻהַגְבִּילָהוּ. מְלֻתְאַרְהוּ וּמְלֻפְרֻסְמָהוּ:
חזן בְּכֹל שְׁכֻלְגוֹ הַפְּשָׁנוּהוּ. בְּמַדְעָנוּ לְמֻצוֹא מַה הוּא:
קהל לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יָדַענוּהוּ. אֵךְ מִמַּעֲשׂוֹ הַכְּרָנוּהוּ:
חזן שֶׁהוּא לְבָדוּ יוֹצֵר אֶחָד. חֵי וְכֹל יוֹכֵל וְחָכֵם | מִיָּחָד:
קהל כִּי הוּא הָיָה לְכָל קוֹדֵם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֹדֵם:
חזן בְּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָּל מְאוּם | אֵת כֹּל. יָדַענוּ כִּי הוּא כֹל יָכֹל:
קהל בְּאֲשֶׁר מַעֲשׂוֹ בְּחֻכְמָה כָּלָם. יָדַענוּ כִּי בְּבִינָה פְּעֻלָּם:
חזן בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּחֻדְשׁוֹ כָּלָם. יָדַענוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
קהל בְּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכָלָם. יָדַענוּ כִּי הוּא חֵי וְקַיָּם לְעוֹלָם:
חזן וְאֵין לְהַרְחֵק אַחַר יוֹצְרָנוּ. בְּלֻבְנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרָנוּ:
קהל לְמַמַּשׁ וְגִדְשׁ לֹא נִשְׁעָרָהוּ. לְמַטְפֵּל וְתוֹצֵר לֹא נִדְמָהוּ:
חזן וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעֵקֶר וְנֻצָב. וְלֹא לְמִין וְכֹל אֶזֶן וְלִכְלֵל נִקְצָב:
קהל כָּל הַנְּרָאִים וְהַנְּשֻׁכָּלִים. וְהַמַּדְעִים בְּעֲשֶׂר כְּלוּלִים:
חזן וְשִׁבַע בְּמִיּוֹת וְשִׁשָּׁת גְּדוּת. וְשִׁלֵּשׁ גְּזוּרוֹת וְעֵתוֹת וּמְדוּת:
קהל הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כָּלָם יָחַד:
חזן כָּלָם יְבָלוּ אֵךְ יִחְלוּפּוּ. הֵם יֵאבְדוּ וְאֵךְ יִסְפּוּ:
קהל וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְתִבְלָה כָּלָם. כִּי חֵי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

- חזן אַתָּה לְבִדְדָךְ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יְדָמָה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֶׂהוּ:
קהל כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּךָ. וְאֵךְ שָׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ:
חזן אֵז יִחִילוּ מַיִם חַיִּים. מִפְּנֵיךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
קהל רַעֲשָׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנִטְפוּ מַיִם | מִן הַשָּׁמַיִם:
חזן נוֹטָה לְבִדְדָךְ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:
קהל עֲשׂוֹת כָּל חֲפָצֶךָ לְבִדְדָךְ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר בְּנִגְדָךְ:
חזן סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדָךְ. הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִיָּדָךְ:
קהל כְּכֹחֶךָ אֵז כֵּן עֲתָה וְדַעְתָּךְ. וְלְעוֹלָם כֹּל כְּבוֹדֶךָ אַתָּה:
חזן וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִנְעֹת. כִּי בְּמִלְאכְתָּךְ לֹא עֲמֵלְתָּ:
קהל כִּי בִדְבָרֶךָ כָּל יִצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֶׂה חֲפָצֶךָ בְּמִאֲמָרֶיךָ:
חזן וְלֹא אֶחְרָתוֹ וְלֹא מִהֲרָתוֹ. הַכֹּל בְּעֵתוֹ יִפֹּה עֲשִׂיתוֹ:
קהל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חֲדָשֶׁת. וְאַתָּה הַכֹּל בְּלִי כֹל פְּעֻלָּתָּ:
חזן וְעַל | לֹא יִסוֹד הַכֹּל יִסְדָּת. בְּרֻצוֹן רוֹחֶךָ כֹּל תְּלִיתָ:

שיר היחוד ליום ששי

קהל זרועות עולם את כל נושאות. מראש ועד סוף ואינם נלאות:
 חוץ בענין לא דבר הקשה. רצונה כל דבר ורוחה עושה:
 קהל לפעלה לא דמית. אל כל תאר לא שוית:
 חוץ ולא קדמה למלאכה מלאכה. חכמתה היא הכל ערכה:
 קהל לרצונה לא קדמו ואחרו. ועל הפצה לא נוספו וחסרו:
 חוץ מפל הפצה לא שכחה. ודבר אחד לא חסרה:
 קהל לא החסרה ולא העדפה. ודבר ורק בם לא פעלה:
 חוץ אמה תשבחם ומי התעבם. ושמן דבר לא גמצא בם:
 קהל החלות בחכמה עשיתם. בתכונה ובדעת בליתם:
 חוץ מראשית ועד אחרית עשויים. באמת ובישר וטוב ראויים:
 קהל הקדמת במעשי ידיך. רוב רחמיה וחסדיה:
 חוץ כי רחמיה וחסדיה. הלא מעולם על עבדיה:
 קהל ועד לא כל חי הוכן לבלבל. לפני אוכל תתן אכל:
 חוץ ומזון ומכון תעשה בפני כל. צרכי הכל באשר לכל:
 קהל שלשת ימים הראשונים. אז הכינותם לאחרונים:
 חוץ אז עמית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:
 קהל בטרם כל יציר מאד גדלת. ואחר כל מאד נתגדלת:
 חוץ אז באין לבוש חוד והדר לזבש. עד לא אורג גאות לבש:
 קהל אור בשלמה וכמעיל עושה. שמים פיריעה נוטה:
 חוץ עשית בם לאורים דרכים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 קהל הברלת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 חוץ מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף יעופף על פני רקיע השמים:
 קהל עשב וחקיר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:
 חוץ בקרן שמן גן ונטעת. אל האדם אשר עשית:
 קהל עזר בנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 חוץ כל מעשיה בידו פתה. ותחת רגליו הכל שטה:
 קהל להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:
 חוץ עשית לו כתונת לשרת. להדרת קדש ולתפארת:
 קהל שמנת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לה בצלם אלהים:
 חוץ לא מנעת על פני האדמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:
 קהל מעשיה מאד רבו וגדלו. ושמה יי בלם יהללו:

שיר היחוד ליום ששי

חזן רבו ונגדלו מאד מעשיה. יודיה יי כל מעשיה:
קהל כל פעלת למענה. ולכבודך כל קניניה:

ל י ו ם ה ש ב ת

חזן אזו ביזם השביעי נחם. יום השבת על פן ברכת:
קהל ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסידיה בכל עת יברכוכה:
חזן ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:
קהל כי מעולם על עבדיה. רזב רחמיה וחסידיה:
חזן ובמצרים החילות. לחזרע כי מאד געלית:
קהל על כל אלהים בעשותך בהם. שפטים גדלים ובאלהיהם:
חזן בבקעך ים סוף עמך ראו. הניד הגדולה ויראו:
קהל נהגת עמך לעשות לך. שם ותפארת להראות גדלך:
חזן ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
קהל ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
חזן תפה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
קהל תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:
חזן בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות:
קהל ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
חזן בנחם בנו עיר קדשה. ויפארו בית מקדשה:
קהל ותאמר פה אנשב לארץ ימים. צדה ברך אברך:
חזן כי שם יזבחו זבחי צדק. אף בהניה ולבשו צדק:
קהל ובית הלוי געימות יזמרו. לך יתרוצעו אף ישירו:
חזן בית ישראל ויראי יי. יבכדו ויודו שמך יי:
קהל הטיבות מאד לראשונים. פן תטיב גם לאחרונים:
חזן יי תשיש נא עלינו. כפאשר ששפת על אבותינו:
קהל אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לך לעולם כי תטיב:
חזן יי תבנה עירך מהרה. כי עליה שמך נקרא: